

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യാസ്: രണ്ടാമൻ (എം.ഡി. സെമിനാരി സഹാപകൻ)

ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപുള്ളി

ഉപോഢ്ദലാതം

പ്രാചീന ശ്രേഷ്ഠതയുടെ കുന്നംകുളത്തെ പുലിക്കോട്ടിൽ തറ വാട്ടിൽ 1008 വ്യഥികം 24-നാണ് (1833 നവംബർ 12) ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യാസ് ഭൂജാതനായത്. താരു കുരുനായിരുന്നു പിതാവ് (പഴയ സെമിനാരി സഹാപകനായ മാർ ദിവനാസ്യാസിൽ അനുജരേ പുത്ര നാണ് ഇദ്ദേഹം). മാതാവ്, പെഞ്ചാമുക്ക് കുത്തുരു ശീവഗുഗിന് കത്ത നാരുടെ സഹോദരപുത്രി താബേഘനയും. ജോസഫ് എന്നായിരുന്നു മാമേം ദിസാ വേളയിലിട്ട് പേര്. പിതൃ-മാതൃവശിയിൽ, ശ്രേഷ്ഠതയുടെ കുടുംബത്തിൽ വളരാൻ ജോസഫിനു സാല്പ്പംമുതലേ സാധിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയും, പാട്ടും, ഉപവാസവും, ഉപവിയും ജീവിതചര്യയായി സീകരിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു ഇരുകുടുംബങ്ങളും.

ബൈഡികവ്യതിയിലേക്ക്

അഞ്ചുവയസ്സായപ്പോൾ ജോസഫിനെ എഴുത്തിനിരുത്തി. നാട്ടുനടപ്പ് നുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പത്തുവയസ്സു വരെ തുടർന്നു. സാമാന്യം സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു ജോസഫ്. സുറിയാനി ഭാഷാപഠനവും ഇക്കാലത്ത് നടത്തി. ഗുരുസ്ഥാനീയനായിത്തീർന്നത് കുടുംബം ശ്രമായ ജോസഫ് കത്തനാരായിരുന്നു. ബാലനിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ആത്മീയ ചെച്തനുത്തിരേ ആദ്യാക്കുരാങ്കൾ അദ്ദേഹം കണ്ണെത്തിയിരുന്നു. സഭയുടെ ഭാവിനേതാവിനെ ബാലനിൽ ദർശിച്ചു. ആ വഴി സഖയിൽക്കൊണ്ട് സർവ്വമാ യോഗ്യതനു കണ്ടു. ബൈഡികവ്യതിയിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ സദ്വാർത്ത അറിഞ്ഞ കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാർ അതിനെ സഹർഷം സാഗരതം ചെയ്തു.

ജോസഫിനു 1021 കനി 23-നു (1845 ഓക്ടോബർ 5) കോറുയോ പട്ടം നല്കിയത് മലകരമത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട് മാർ ദിവനാസ്യാസായിരുന്നു. കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളി ആ ധന്യമുഖ്യപ്പയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. കുന്നംകുളത്ത് തിരിച്ചെപ്പത്തിയ കോറുയോ ബൈഡികാഭ്യസനം തുടർന്നു. വഴിക്കാട്ടി ജോസഫ് കത്തനാർ തന്നെ. അക്കാലത്ത് മലകരയിലെത്തിയ ബൈദേശികനായ മാർ അതാനാസ്യാസ് സ്ക്രേഹമാനോ

സിൽ നിന്ന്, 1024-ൽ ജോസഫ് കോറുയോ, പുർണ്ണശമാശപട്ടം സീക്രിറ്റ് തുടർന്ന് ശിമക്കാരനായ ശിമയോൻ റവ്വാൾ ശിഷ്യനായി. സുറിയാനിയിൽ ഉപതിപാനം നടത്തി. ഒരു വർഷക്കാലം അങ്ങനെ കഴിത്തു. വേദാഭ്യസനം ഏറെക്കുറെ പുർത്തിയാക്കിയ ശമാശൻ വൈദികപട്ട തത്തിനുവേണ്ട പരിശീലനത്തിൽ മുഴുകി.

ചാലശ്രീ പള്ളിയിൽവച്ച് യുധാക്കീം മാർ കുറിലോൻ മെത്രാൻ ജോസഫ് ശമാശൻ വൈദികപദവിയിലേക്കുയർത്തി. 1028 ചിങ്ങം ആറിന് (1852 ആഗസ്റ്റ് 18) കുന്നംകുളങ്ങര ചെറുളയത്തു പള്ളിയിൽ നവ പുജാർപ്പണവും നടത്തി.

അന്ന് മലകരസയിൽ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവും ആയ അസാധാരണ തകർ അലയടിച്ചുയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പാലക്കുന്നത് അബ്രഹാം മല്പാൾ അന്തിരവൻ മാത്യുസ് ശമാശൻ അന്നേയാബ്യൂളിൽ പോയി, മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസേപ്പാസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി തിരിച്ചെത്തി. മലകരയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ച അദ്ദേഹം നവീകരണോപദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. താമസിയാതെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥാപനങ്ങളാടെ ‘മലകര മെത്രാപ്പോലിത്താ’ സ്ഥാനം നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. “സഭയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നു എതിർക്കുന്ന നവീകരണവാദക്കാരോടും ‘അനധികാരിയാസങ്കൾ’ നീക്കി സഭയെ ശുഖീകരിക്കാൻ വെന്നിക്കൊണ്ടിരുന്ന സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാരോടും പോരാടി ചേപ്പാട് മാർ ദീവനാസേപ്പാസ് ക്ഷേണിച്ചു. ..... മലകരയിലെ കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പാത്രിയർക്കുന്ന് ഇവിടേക്കയെച്ച യുധാക്കീം കുറിലോൻ എന്ന പരദേശി മെത്രാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ വന്നുചേരുന്നു. ഇഷ്ടാനുസരണം പാത്രിയർക്കുന്നിന്റെ കല്പനകൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒപ്പിട വൈള്ളക്കടലം സുകൾ കുറിലോൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നുവെന്നും ചരിത്രകാരരാർ പറയുന്നുണ്ട്. മലകരമെത്രാനായി പാത്രിയർക്കുന്ന് നേരിട്ടു നിയമിക്കുന്നതായുള്ള രേഖയോടുകൂടെ അംഗീകാരത്തിനായി, കുറിലോൻ അധികൃത സമക്ഷം അപേക്ഷ ഭോധിപ്പിച്ചു. രാജകീയ വിളംബരം അനുസരിച്ചു അധികാരം നടത്തിവന്ന ചേപ്പാട് മാർ ദീവനാസേപ്പാസ് തുടർച്ചയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അക്കംമുലം ക്ഷേണിതനായി. അനാരോഗ്യം മുലം സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുന്നു, പാത്രിയർക്കുന്ന് നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള യുധാക്കീം കുറിലോൺ മെത്രാനായി അംഗീകരിച്ചു വിളംബരം ഉണ്ടാവണം എന്ന അദ്ദേഹം കുറിലോൺനെ അനുകൂലിച്ച് അധികൃതരോട് അപേക്ഷിച്ചു. പാത്രിയർക്കുന്നിൽ നിന്നു നേരിട്ടു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള തന്നെ അംഗീകരിക്കണമെന്നു പല വർഷങ്ങളായി മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസേപ്പാസ് പിന്നെയും പിന്നെയും അപേക്ഷകൾ അയച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി അനേകിക്കുന്നതിനു ഒരു സ്വപ്നശ്വര കമ്മറ്റി

നിയമിതമായി. യുധാക്കീം കുറിലോസ് ഹാജരാക്കിയ അധികാരപത്രം കള്ളപ്രമാണമാണെന്നും, കള്ളരേവോ നിർമ്മാണത്തിൽ ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവനാസ്യാസിനും എന്നോ കൈയുണ്ടാനും തിരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. കള്ളപ്രമാണ നിർമ്മാണക്കൻ എന്ന മുദ്ര അടിച്ചു കുറിലോസിനെ തിരുവിതാംകൂരിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ചു. ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവനാസ്യാസ് വച്ച ഒഴിവെന്നു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മലകരമെത്താൻ സ്ഥാനത്തേക്കു മാർ മാത്യുസ് അതാനാസ്യാസ് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പല വർഷകാലം ഈമുരിയാതെ നടത്തിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു രാജകീയ വിളംബരം വഴിയുള്ള അധികാരം മാർ മാത്യുസ് അതാനാസ്യാസിനു ലഭിച്ചത്” (ഇസ്ലാം. എം. പാരേട്ട്, മുള്ളുരുത്തി സുന്നഹദോസ്, പുറം 7, 8).

വിദേശരാജ

1848 മുതൽ 1865 വരെ മാത്യുസ് മാർ അതാനാസ്യാസിന്റെ ഭരണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, നവീകരണക്കാരിൽനിന്നു സഭയെ സംരക്ഷിച്ചു, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറപ്പിച്ചു നിലനിർത്താൻ സഭാനഗങ്ങൾ തയ്യാറായി. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ സജീവ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്ന, ഉറർപ്പജീതാശയനും ഉജലവാഗ്മിയും നയത്ത്രണങ്ങളുമായി രൂപം ജോസഫ് കത്തനാർ അന്ത്യോവ്യയിലേക്കു അയക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ആ പേര് ഏകക്കൺടമായി ശൃംപാർശ ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് അനുവാദവും ലഭിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ വിദേശരാജത്തെക്കു പൂറപ്പെട്ടു. 1039 കുംഭം 27-നു കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടിയിൽ നിന്നായിരുന്നു ധാര. പള്ളികൾക്കു കയറിയിരുണ്ടി ധാര ചോദിച്ചു. കോലങ്ങേരി പള്ളിയിലെത്തി കുറിലോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ണു കൈമുത്തി. ശൃംപാർശക്കത്തുകൾ സീക്രിതിച്ചു. അനന്തരം കൊച്ചിയിലെത്തി. തുടർന്നു ബോംബെയിലും. സഹായാത്രികരായി കണ്ണനാട്ടുകാരൻ മട്ടുമേൽ ഗീവറുഗീസു കത്തനാരും, കുന്നംകുളത്ത് കുത്തുരുത്താരപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബോംബെ, മസ്കറ്റ്, ബസോറി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും കപ്പൽമാർഗ്ഗം ധാര തുടർന്നു.

1034 മിമുനം ഒന്നിന് ബാധ്യാദിൽ എത്തി. മുസലിഡേക്കുള്ള ധാര കഴുതപ്പുറിത്തായിരുന്നു. ദുർഘടപുർണ്ണമായിരുന്നു പ്രയാണം. പ്രത്യേകിച്ചും കഴുതപ്പുറത്തെ കനിയാത്ര. മുസലിൽനിന്നും മർദ്ദീനിഡേക്കുള്ള ധാര ആനന്ദകരമായിരുന്നു. മർദ്ദീനിൽ നിയുക്ത മെത്രാനും സംലംതിനും ഹൃദയമായ വരവേല്പാണു ലഭിച്ചത്. അവിടെവച്ചു അവർക്ക് വിഷ്ണു ചികാരോഗം പിടിപ്പെട്ടു. മട്ടുമേൽ ഗീവറുഗീസു കത്തനാർ അകാലപരമം പ്രാഹിച്ചു. ദുഃഖിതനായ ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് ഇതൊരാളാത്മായി രൂപുണ്ടു. കുറെ ദീവസംകൂടി അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചു. രോഗിവിമുക്തനായി. ധാര തുടർന്ന് ആമീറിലെത്തി പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിച്ചു.

മെത്രാൻ സ്ഥാനം

1039 മേടം 25-ന് (1864 മെയ് 7) ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് റബ്ബൻ സ്ഥാനം നൽകി. അടുത്തദിവസം പുതുതായായാഞ്ചപ് വി. കുർജ്ജാന മദ്ദേജ്, റബ്ബൻ, ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസേധാൻ എന്ന പേരിൽ മേല്പ് ട്രസ്റ്റാനത്തെക്ക് ഉയർത്തി. ഒരു അർമ്മേമനിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുൾ പ്ലേറ്റ് നാലു മെത്രാരാരും, അനവധി റബ്ബാരാരും, പട്ടക്കാരാരും ശുശ്രൂഷ കളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു (ഇടവം രണ്ടിനു). ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസേധാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ മലക്കരയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

മലക്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം വിശേഖിക്കാൻ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസേധാനിന് കരിനാഡാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. 1865 മുതൽ അതി നായി ശ്രമം. 1866 ജൂൺ 14-നു അദ്ദേഹം ഒരു നിവേദനം ഗവൺമെന്റിനു സമർപ്പിച്ചു. അതിനു കിട്ടിയ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: ‘മാർ അതാ നാസേധാസുമായി സന്ധിയുണ്ടാക്കുകയോ സിവിൽ കോടതിയിൽ വ്യവ ഹാരം ബോധിപ്പിച്ച് നിവർത്തി വരുത്തുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളുക.’ ഈ പശ്ചാത്തലവത്തിൽ മാത്രും മാർ അതാനാസേധാൻ മലക്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭരണം തുടരുക മാത്രമല്ല, അനന്തരീയനായി പിതൃ സഹോദരപുത്രതനെ തോമന് മാർ അതാനാസേധാൻ എന്ന പേരിൽ 1868-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കി വാഴിച്ച് സർവ്വാധികാരാവകാശങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനാണെന്ന് എഴുതിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യങ്ങൾ മുത്ര തേതാളം ആയപ്പോൾ, അനന്തരെ പാത്രിയർക്കൈൻ പഭ്രതാസ് തൃതീ യൻ ബാധായെ മലക്കരയിലേക്കു കഷണിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസേധാൻ തീരുമാനിച്ചു. അണ്ടുറു പവൻ അതിനായി ചെലവിട്ടു. മലക്കരയിലെ തനിയ അദ്ദേഹം 1876 ജൂൺ 27 മുതൽ 29 വരെ (മിമുനം 15-17) ‘മുള്ളു രൂതി സുന്നഹദോസ്’ സംഘടിപ്പിച്ചു. 152 പള്ളികളിൽ നിന്നായി പള്ളി പ്രതിപുരുഷമാരും വികാരിമാരും പരജക്കുത്ത യോഗം പാസ്സാക്കിയ നിയ മങ്ങളിൽ 102 പള്ളിപ്രതിപുരുഷമാർ മാത്രമേ ഒപ്പുവച്ചുള്ളു.

മലക്കരസഭയുടെ ആലൂതരവരും ബാഹ്യവും ആയ പ്രശ്നങ്ങൾ പരി ഹരിക്കുക, സഭയിൽ ശാശ്വതസമാധാനം ഉണ്ടാക്കുക, ഇവഭയാക്കേണ്ട യിരുന്നു സുന്നഹദോസിന്റെ ലക്ഷ്യം. എങ്കിലും മലക്കരസഭയുടെമേൽ ലഭകികാധികാരംകൂടി ഉറപ്പിച്ചട്ടക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ തത്തന്ന കൂടി പാത്രിയർക്കൈസിനുണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രകാരരാർ അഭിപ്രാ യപ്പട്ടനു. പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ ഇതരരം ശ്രമങ്ങളെ കർമ്മധീരനായ മാർ ദീവന്നാസേധാൻ നിയുംബുദ്ധനായി എതിർത്തു. പാത്രിയർക്കൈസാകട്ട പ്രതികാരബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു. ‘വിശ്വാസസ്ഥിരതയെ ലക്ഷ്യ മാക്കി ഓരോ കരാർ ആധാരം എഴുതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത അസ്ത്രം പള്ളി മേഖലിൽ സുക്ഷിക്കുകയും അടയാളസഹിതം പകർപ്പ് പാത്രിയർക്കൈ

സിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം’ എന്ന മുളകുരുത്തി സുന്ധാദോസ് തീരുമാനം, കൈകൊള്ളാനോ ചെവികൊള്ളാനോ മലകരസഭാംഗങ്ങൾ തയ്യാറായില്ല. മാർ ദിവനാസൃഷ്ടി തല്ലേ ഇംഗ്രിത്തിൻ വഴിഞ്ഞുനില്ലോ യെന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ, പാത്രിയർക്കീസി അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി. കുടാതെ, പാത്രിയർക്കീസിരെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായി ആറു മെത്രാ മാരെ, പറവുർ, കുന്നംകുളം (ചിറളയം) പളളികളിൽവച്ച് വാഴിക്കുക കുടി ചെയ്തു. അവരോടു ഉടനടിയും വാങ്ങി. മലകരയെ ഏഴു ഭദ്രാസ നഞ്ചായി വിജേച്ചു. അധികാരം അവർക്കു നല്കി. ഈ സഹാനാലിഷേക ചടങ്ങുകളിലെന്നും മാർ ദിവനാസൃഷ്ടി പങ്കടുത്തില്ല.

പുർവ്വിക സംസ്കാരത്തിലും, ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും മലകര സഭയെ ഉരുക്കുകോടപോലെ നിലനിർത്താൻ അഭ്യരിച്ച മാർ ദിവനാ സൃഷ്ടി, പാത്രിയർക്കീസിരെ കുത്രന്തങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടില്ല. സഭയുടെ സനാതനസത്യങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യവും അദ്ദേഹത്തിനു വിലപ്പെട്ടതായി രൂപീകൃതിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിരെ സ്വാർത്ഥത്തിരെ മുന്നയാടിക്കാൻ മാർ ദിവനാസൃഷ്ടിരെ കുശാഗ്രബുദ്ധിക്കു കഴിഞ്ഞു.

രജു ‘വ്യവഹാരയുഗ’ത്തിലും മാർ ദിവനാസൃഷ്ടിനു കടന്നു പോകേണ്ടിവന്നു. ‘സമിനാരിക്കേണ്ണാ’യിരുന്നു അവയിൽ മുവും. ആല പ്ലാ ജില്ലാക്കോടതി, ഷൈക്കോടതി, തിരുവിതാംകൂർ റോയൽകോർട്ട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നടന്ന കേസ്, അന്തിമമായി മാർ ദിവനാസൃഷ്ടിന് അനുകൂലമായ വിധിയിലെത്തിച്ചേരുന്നു. റോയൽകോർട്ടു വിധിയിലെ പ്രസക്തലാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുടെ, ‘ചരിത്രം കാത്തിരിക്കുന്നിടത്തോളം മലകരസഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള അധികാരം ഈ ആത്മി കവിഷയങ്ങളിൽ മാത്രം ഉള്ളതായി തെങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. പാത്രി ധർക്കീസോ തന്റെ പ്രതിനിധികളോ ഈ രാജ്യത്തു വന്നു താമസിച്ച പ്പോൾ സഭയുടെ മുതൽ സംബന്ധമായ ഭരണം സ്വദേശ മെത്രാപ്പോലീ തായെയും ട്രസ്റ്റിക്കളെയും ഏലപ്പിച്ചു. ആത്മികവിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമെ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽ മുൻപറിഞ്ഞ ആൾ, മുതൽസംബന്ധമായ വിഷ യത്തിൽ ഓലിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടാമുന്നേന്ന സംഗതികളിൽ അവർ മുതൽസംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പാനോ വല്ല അധികാരം കാട്ടു വാനോ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായും സമുദായവും അവരോട് ജയത്തോടുകൂടുതെ എതിർത്തു നിന്നു. .... മലകരമെത്രാപ്പോലീത്താ മലകര സ്വദേശിയായ രജു നിസ്വാസിയായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യനുമായിരിക്കണം. ..... മലകര സുരിയാനിസം രജു സത്രപ്പ സഭയാകുന്നു. അപ്പീൽപ്പതി (മാർ ദിവനാസൃഷ്ടി) ജനങ്ങളുടെ മുട ഡിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനും അന്ത്യോധ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും ക്രമമായ അധികാരം കിട്ടിയവനുമാകയാൽ അപ്പീൽവാദി (മാർ

അതാനാസ്യാന്) ഇപ്രകാരം ഉള്ള ആൾ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സഭയുടെ സ്വത്തുകളുടെയും അതെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെയും കൈവശവും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനത്തെയ്ക്കുയർത്തിയെന്നുത്തതിൽ തെറ്റായിരിക്കുന്നുവെന്നു ..... അപ്പീൽവാദി സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തെയും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളേയും അപ്പീൽ പ്രതിരെ ഏല്പിക്കണം.' ഈ വിധിയുടെ വളർച്ചത്തിൽ, പഴയസമിനാർ മാർ ദീവനാസ്യാസിന്റെ കൈവശമായി. അവിടെ പഠനം പുനരാരംഭിച്ചു.

വട്ടപ്പണക്കേസ്സ്, കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിക്കേസ്സ്, കുന്നംകുളം ആർത്താറുപള്ളിക്കേസ്സ്, വൃഥലാൻഡ് കേസ് തുടങ്ങിയവയിലും മലകരസയെങ്കും, മാർ ദീവനാസ്യാസിന്കും അനുകൂലമായ വിധികൾ ഉണ്ടായി. ഈവയൊക്കെ നടത്താൻ, തളരാത്ത മനസ്സും പ്രവർത്തിച്ചു മാർ ദീവനാസ്യാന്, മലകരസയുടെ ഭാവി, ബീർലാദൗ്യപ്പട്ടിയോടെ കണ്ട് കരുക്കൾ നികുകയായിരുന്നു. നിരതരമായ കെസ്സും, തജ്ജന്മമായ അസംസ്ഥതകളും അദ്ദേഹത്തെ വ്യാപിച്ചുവര്യനാക്കിയില്ല. ദൈവനിയോഗമനുസരിച്ച് ചെയ്തു തീർക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. പകലത്തെ കരിനാഖാനത്തിനുശേഷം രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ, കണ്ണിരോടെ കർത്തുസന്നിധിയിൽ അദ്ദേഹം അർപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ലഭിച്ച മറുപടിയായിരുന്നു ഈ നേട്ടങ്ങൾ.

പരുമല സമിനാർ

വ്യവഹാരവിമുക്തനായ അദ്ദേഹം സഭയുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ പദ്ധതിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉതകുന്ന കർമ്മപരിപാടികൾക്ക് തുടക്കമെറിക്കു. രാജ്യത്തിന്റെ പ്രമുഖക്കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന് ആസ്ഥാനങ്ങളുറപ്പിച്ചു. പില്ക്കാലത്ത് ഒരു പരമ വിശുദ്ധരണ പവിത്ര പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് പ്രശസ്തമായിത്തോറന്ന പരുമലസമിനാർഡിയുടെ സ്ഥാപകൻ, മാർ ദീവനാസ്യാന് ആയിരുന്നു. 1872-ൽ സ്ഥാപിതമായ പരുമല സെമിനാരിയിൽ ചാത്തുരുത്തിൽ ശീവവുന്നിസ് മാർ ശീഗോറിയോസിനെ അഭ്യാപകനായി നിയമിച്ചതും, മാർ ദീവനാസ്യാന് തന്നെ. ഇരുവരും കൂടി മലകരസയുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യവും സംസ്കാരവും നിലനിർത്താൻ നടത്തിയ തീവ്രവും തീഷ്ണാവും ആയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്.

നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശം കുന്നംകുളം ആർത്താറുപള്ളി ചെന്നു ചേർന്നത് മാർ ദീവനാസ്യാസിനെ ഏറെ ദുഃഖിതനാക്കി. ജമനാട്ടിൽ ഒരാസ്ഥാനമുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന് 1069 വൃശ്ചികം മുന്നിന് ഒരു സ്ഥലംവാങ്ങി അവിടെ ഒരു ബംഗ്ലാവ് ഉണ്ടാക്കി. സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവ് എന്നാണ് ഈത് അറിയപ്പെടുക. വിശുദ്ധ കുർബാനയർ

പ്രിക്കാൻ പ്രത്യേക സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു ബംഗ്ലാവിൽ. സഭയുടെ സുപ്രധാന സമേളനങ്ങൾ പലതും ഇവിടെവച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്.

കൊട്ടാരക്കെ കോട്ടപ്പുറം സെറ്റ് ഇശാത്തിയോസ് പള്ളിയും മാർ ദീവനാസേധാസിരെ ദിർഘവിക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമാണ്. തെക്കൻ ഭ്രാഹ്മം സന്തതിന്റെ സിരാക്കേദ്രം, തിരുവനന്തപുരം ധാത്രയിൽ ഇടത്താവളം എന്നീ നിലകളിൽ ഒരാസ്ഥാനമുണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പരിശുഖനായ പരുമല തിരുമേനി ആ അഭിലാഷം പുർത്തീകരിച്ചു. ഈ പള്ളിയും തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സെറ്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയും പുതുക്കിപ്പുന്നിയുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് മാർ ദീവനാസേധാസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിഭ്യത്തിൽ പ. പരുമല തിരുമേനി പള്ളിയുടെ പുനഃപതിഷ്ഠാകർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

മാർ ദീവനാസേധാസിരെ ചിരകാല സ്വപ്നസാക്ഷാത്കാരമാണ്, പഴയസമിനാരി ചാപ്പൽ. സെമിനാരി സ്ഥാപകനായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവനാസേധാസിന്, പുർത്തീകരിക്കാനാവാതിരുന്നത് പിൻഗാമി പ്രാവർത്തികമാക്കി.

ആശാസദ്ധതൻ

മലകരയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ മാർ ദീവനാസേധാസ്, നിരവധി ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവീകരണകൊടുക്കാറ്റ് ആണ്ടടിച്ചപ്പോൾ പല ദേവാലയങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, അവിടെയെല്ലാം ആശാസദ്ധതെന്നപ്പോലെ ഓടിയെത്തി സഭാംഗങ്ങളെ സാന്നിദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. ദേവാലയങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും, പുനഃപതിഷ്ഠായിലും അവരോടൊത്ത് നിന്ന് അഭ്യാസിച്ച ആ പുണ്യപുരുഷരെ ചരിത്രം പൂഞ്ഞകോട്ടഗമകാരിയാണ്.

സംശയേസ്കൂൾ

മലകര ഓർത്തദോക്ഷ് സഭയിലെ ആശ്വാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളായ സംശയേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനം, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം എന്നിവയുടെ പ്രോത്സാഹാടകൾ മാർ ദീവനാസേധാസാം. 1890-ലാരംഭിച്ച സംശയേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനത്തിന് 1892-ൽ പരുമലതിരുമേനി, പരുമലയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ വൈദികരാഗം സർവ്വപിതുണ്ണയും പ്രബ്യാപിച്ചു. അതോടുകൂടി പ്രസ്ഥാനത്തിന് അവിലും മലകര അസ്തിത്വം കൈവന്നു. സഭയുടെ ഭാവി സംശയേസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനമാരാളിക്കുവാൻ അനുമതി നൽകിയതും, മാർ ദീവനാസേധാസ് തന്നെ. വൈദിക അവൈദികവ്യത്യാസം കൂടാതെ സഭയുടെ വിഭിന്ന മേഖലകളിൽ വിദ്യാഭ്യന്തരത്വം നൽകാൻ കൈല്പംപുഞ്ഞ

പ്രതിഭാശാലികളെ ഈ പ്രസ്ഥാനം സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക തലമുറയിലെ ആത്മീയമേലഭ്യക്ഷമാരും അല്ലമായ പ്രമുഖരും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് വിരസനാനങ്ങളാണ്. ഈ ധാമാർത്ഥ്യം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു തന്നെ നോക്കിക്കണ്ണു പ്രവർത്തിക്കാൻ മാർ ദീവ നാസ്യാസിന്റെ പ്രവാചകപ്രതിഭയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.

‘വ്യവഹാരയുഗ’-ത്തിലുടെ നീങ്ങിയ തിരുമേനിക്കു പലപ്പോഴും സഭയെ ‘മിഷനറിയുഗ’-ത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സകാരു സംഭാഷണത്തിലും കല്പനകളിലും ആ ദുഃഖത്തിന്റെ ധനി കേൾക്കാ മായിരുന്നു. മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾ പാതയും, പരുമലതിരുമേനിയിലുടെ പ്രാവർത്തികമാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ആനന്ദനിർബന്ധിയട ഞ്ഞിരുന്നു. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോന്നടക്ക മല്പഹാണ്റെ ഉത്സാഹത്തിലാരംഭിച്ച ത്രിശ്രീ ശുശ്രൂഹോ (സത്യവിശാസ) സംഘവും അധികാരിത്വത്തുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിജാതീയ മിഷനും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടിന്റെയും കാവൽ പിതാവ് മാർ ദീവനാസ്യാസ് ആയിരുന്നു.

സാമുഹിക, രാഷ്ട്രീയ, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിൽ കാലത്തിനൊന്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മാർ ദീവനാസ്യാസ് സന്നദ്ധനായി. സർക്കാർ സർ വിസിൽ നിസാസികൾക്ക് ന്യായമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. സർക്കാർ ആഫൈസുകളിലെ സ്ഥിരം ലാവണ്യകാരായ പരദേശ പ്രൊഫസറും, മാറ്റി സ്വദേശിയർക്കു സ്ഥാനം നല്കാൻ സമാ രംഭിച്ച മലയാളി മെമോറിയലിൽ തിരസ്സിലയ്ക്കുള്ളിലിരുന്ന് അദ്ദേഹം ഭാഗഭാക്കായി, അക്കാദ്യത്തിന് കണ്ടത്തിൽ വരുഗീസ് മാപ്പിളയുടെയും മലയാള മനോരമയുടെയും പിൻബലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. “ഈ പ്രക്ഷം ഭൗതികിന്റെ ഫലമായി 1891 ജൂലൈ മാസത്തിൽ മെമോറിയൽക്കാർക്ക് അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിക്കുകയും എതിർ മെമോറിയൽ കൊടുത്ത പരദേശികൾ പിൻമാറുകയും ചെയ്തു. ജനകീയ ഭൗതികിലേക്കുള്ള ആദ്യ ചുവടുവയ്പിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനു തക്ക ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ആളായിരുന്നു ജോസഫ് മാർ ദീവനാസ്യാസ് എന്നാണ്ടോളം ഈത് തെളി തിക്കുന്നത്” (മലകര നിസാസികൾ വാല്യം 3, പു. 390).

മലകരമഹാജന സഭ

സാമുഹ്യ സമേളനം അബ്ലൂഷിൽ ‘മലകര മഹാജനസഭ’ മാർ ദീവ നാസ്യാസിന്റെ സംഘടനാപാടവത്തിന്റെ സഭപദ്ധതമാണ്. കണ്ടത്തിൽ വരുഗീസ് മാപ്പിള, ശക്രമാഗലത്ത് വർക്കി, മാർ ശീവരുഗീസ് ദീവനാസ്യാസ്, കൊല്ലംപറമ്പിൽ കുരുക്ക്, അക്കര സി. ചെറിയാൻ തുടങ്ങിയ വർ ഇതിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകരായിരുന്നു.

കേരളപതാക

സാംസ്കാരികരംഗത്ത്, പത്രപ്രവർത്തനവുമായി ബഹുദിനം മുൻ പോട്ടു പോയിരുന്നു മാർ ദിവനാസേധാസ്. ഒരു പക്ഷേ, അന്നും ഇതെല്ലാം താല്പര്യം കാഴ്ചിയ മറ്റാരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സഭാചാരി ത്രണത്തിൽ കാണുകയില്ല. അച്ചടിശാലയുടെ സ്ഥാപനം, പത്രമാസികകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം, ഗ്രന്ഥ പുനഃപ്രകാശനം, ഇവയെല്ലാം ആര്ഥിക ജീവിതത്തിന് അവധ്യം അവധ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനിയാമായിരുന്നു. അച്ചടിച്ച താളുകളുടെ വില മനസ്സിലാക്കിയ മെത്രാപ്പോലീതാ, നവീകരണാപദ്ധതിങ്ങൾ നിന്നെന്തിരുന്ന നമസ്കാരപുസ്തകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ആഹാരം ചെയ്തു. പകരം കുന്നാകുളങ്ങരയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച കൈമുതൽ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു മലയാളം നമസ്കാരപുസ്തകം അച്ചടിപ്പിച്ച് സഭാമകൾക്ക് വിതരണം ചെയ്തു. 1870-ൽ സെന്റ് തോമസ് അച്ചടികുടം കൊച്ചിയിൽ സ്ഥാപിച്ച് ‘കേരളപതാക’ എന്നൊരു പത്രം പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിച്ചു. 1892-ൽ ആരംഭിച്ച മലകര ഇടവകപത്രിക സഭയുടെ ശക്തമായ ജീഹവയായിരുന്നു. നവീകരണക്കാരും വിദേശ മിഷനറിമാരും, മലകരസഭയുടെമേൽ നടത്തിയ നഗരവും പ്രാകൃതവും ആയ ആശയാസ്ത്രങ്ങളെ ചെറുത്തുനിർത്തി മുന്നയാടിച്ചുവിടാൻ ‘പത്രിക’യുടെ പംക്തികൾക്കു കഴിഞ്ഞു. സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും മതപരവും ആയ ഇടക്കുറ ലേവനങ്ങൾ ഇടവകപത്രികയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; കുടാതെ മാർ ദിവനാസേധാസിന്റെ ഇടയലേവനങ്ങളും കല്പനകളും; ആരകകുടി ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും അനേഷിച്ചുപോകുന്നവർക്ക്, ഒരു വജ്രവനിയാണ് ഇടവകപത്രികയുടെ ഇതളുകൾ. ‘സുറിയാനി സുവിശേഷകൾ’ എന്നൊരു മാസികയും കുറരാം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

സകൂൾ

വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയായിരുന്നു മാർ ദിവനാസേധാസിന്റെ മറ്റാരു പ്രവർത്തനനിർ. സാമ്പത്തികമായി വളരെയധികം തെരുക്കങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും സകൂൾ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹം പിരാറിയില്ല. ‘മോതിരവും അംഗവടിയും കുടകുടുക പണയം വയ്ക്കുകയും വിശ്രണടക്കുകയും’ ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സകൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. പണസ്വാദനമല്ലായിരുന്നു, പ്രത്യുത ആശയസ്വാദനവും വിതരണവും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. വിദ്യാബന്ധനയിലുടെ വിജ്ഞാനകുതുകികളും, വിവേകമതികളുമായ ഒരു തലമുറയുടെ ഉദയം അദ്ദേഹം സപ്പനം കണ്ടു. വിദ്യയിലുടെ സാമ്പത്തികദ്വാര ദർശിച്ചു. അതുവഴി സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്ര പുരോഗതിയും. 1879-ൽ ആയപ്പോൾ

ഫേക്കും എതാണ്ട് 60 സ്കൂളുകൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. എല്ലാറ്റിനും ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം മലയാളം സ്കൂളുകളായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നു പ്രചോദനങ്കാണ്ട മെത്രാ പ്രോലിത്താ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകൾ കുടി തുടങ്ങി. എ.ഡി. സെമിനാർ ഫൈസ്കുൾ ആ അഭിലാഷത്തിന്റെ ആദ്യപ്രഖ്യാതമാണ്. കുന്നാകുളം മാർ ഇശാത്തിയോസ് ഫൈസ്കുൾ, തിരുവല്ല എ.ജി.എ. ഫൈസ്കുൾ എനിവയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷരസ്നേഹത്തിന്റെ അനശ്വരസ്മാരകങ്ങളാണ്.

വിശ്രമരഹിതനായി, മലകരസയ്ക്കുവേണ്ടി അഭ്യാസിച്ച ജോസ്റ്റ് മാർ ദീവനാസേധാസ് ജീവിത സാധാഹനത്തിൽ പുർവ്വാധികം ശോഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയവീര്യത്തെ കെടുത്തുവാൻ പ്രായത്തിന്റെ പരു കുകൾക്കു കഴിത്തില്ല. 1901-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമ്രോഹിത്യ ജുബിലി സഭാംഗങ്ങൾ ആഭ്യരാഷ്ട്രാധ്യാജ്ഞൾ ആശംസിച്ചു. മംഗള പത്രസമർപ്പണവും നടന്നു. കാതോലിക്കായായി അദ്ദേഹം അഭിഷ്ഠിക്കരിക്കപ്പെട്ടു. സഭാമകൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു; മക്കളുടെ മനോനേന്നർമ്മല്യ തതിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ആ വ്യഘ്രതാപസൻ ആന്റാശ്രൂക്കൾ പൊഴിച്ചു.

കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ മാർ ദീവനാസേധാസ് വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചു. എഴുപത്തിയഞ്ചുവയല്ലും പിന്നിട്ടു. പിൻഗാമിരെ കണ്ണെത്തണം. അതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രഹം, 1908-ൽ (1083 കുംഡം 15) കോട്ടയം പഴയസമീനാരിയിൽ മലകര അസോസിയേഷൻ വിളിച്ചുകൂട്ടി. രണ്ടു പേരെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തെക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തു. വടക്കേരിൽ ശീവറൂഗിസ് കത്തനാരെയും, പഴയസമീനാരി മാനേജർ പറലുസ് റബാനയും. വടക്കേരിൽ ശീവറൂഗിസ് റബാൻ മെത്രാൻപട്ടം സീകരിച്ചാലുടൻ മലകര മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ അസിസ്റ്റന്റും പിൻഗാമിയുമായി, ഭരണനിർവ്വഹണം നടത്തണമെന്ന് അസോസിയേഷൻ തീരുമാനമെടുത്തു. രണ്ടു റബാനാരും താമസംവിനാ, യെരുശലേമിലുണ്ടായിരുന്ന പാത്രിയർക്കു സിനെ സന്ദർശിച്ചു. മെത്രാൻസ്ഥാനാഭിഷേകം അവിടെവച്ചു നടന്നു. വടക്കേരിൽ റബാൻ ‘ശീവറൂഗിസ് മാർ ദീവനാസേധാസ്’ എന്ന പേരിലും പറലുസ് റബാൻ ‘പറലുസ് മാർ കുറിലോസ്’ എന്ന നാമത്തിലും മേല്പട്ടസ്ഥാനം സീകരിച്ചു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപ്തരായി.

ഇതിനിട അബ്ദുള്ലാ പാത്രിയർക്കും മലകരയിലേക്കു വരുന്ന തായി മാർ ദീവനാസേധാസിന് അരിവു കിട്ടി. പാത്രിയർക്കും സമാരുദ്ധ ഓരോ സന്ദർശനത്തിന്റെയും തിക്തപ്രലാഘങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള തിരുമെന്തി സഭയുടെ ഭാവി ഓർത്തു ദുഃഖിതനായി. പുതിയ മെത്രാമാരെ അരികിൽ വിളിച്ച് ആഞ്ചേഷിച്ചു. എന്തു പ്രതിസന്ധി വന്നാലും

ദ്രോക്കട്ടായി ഇരുവരും നില്ക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേഖാധിപ്പിച്ചു. അവർ അത് ശിരസ്സാവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. തീരുമാനം നനുകൂടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായി അവരെ പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തിപ്പിച്ചു. സഭ യുടെ, സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി അവരിൽ സുരക്ഷിതമെന്ന് അദ്ദേഹം ആശാ സിച്ചു. എല്ലാം ഭംഗിയെന്നു കണ്ണെങ്കിൽ ആ പുണ്ണ്യഫ്രോകൻ 1084 മിമുന 28-നു (1909 ജൂലൈ 11) കാലം ചെയ്തു; 76-ാം വയസ്സിൽ. അന്ന് പത്രതാസ് പാലോസ് ഫീറമാരുടെ ഓർമ്മ ദിവസമായിരുന്നു.

കൊല്ലുവർഷം 1027 വ്യശ്വികം 12-ാം തീയതി (1901 നവംബർ 25) മാർ ദിവനാസ്യാസിന്റെ പാരോഹിത്യജീവിലി ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ മലക്കരസഭാംഗങ്ങൾ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:

‘ഇതിന്റെ ശേഷവും ഇതിനിടയ്ക്കുമായി ഈ സഭയുടെയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഓരോ സംഘങ്ങളുടെയും ഓരോ ആളുകളുടെയും ആത്മിക ലഹകിക്കല്ലെത്തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുമേമീ ഇടവിടാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള വയും ഇപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമായ ശ്രമങ്ങളെ നേരഞ്ഞ് ഓർക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. പ്രാചീനവും പരിശുദ്ധവുമായ അന്ത്യാവ്യാ സിം ഹാസനവും മലക്കരയിടവകയും തമിൽ മുസ്ലിമാലെ ഉള്ള ഗാഡബ സ്ഥാത്ത ആരാലും ഒരിക്കലും അഴിയാൻ പാടില്ലാത്തവന്നും ഉറപ്പിച്ചത് ഈ അപ്പോസ്റ്റോലാലെ ദേശപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയതു സഭയുടെ ഭരണത്തിനു ഏകരുപ്പുവും ആലോചനാഗുണവും സിദ്ധിക്കത്തെക്കവന്നും മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സഹായിപ്പാൻ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം ഏർപ്പെടുത്തിയതു, അപ്പോസ്റ്റലകാലം മുതൽ കൂഴി തിരിലെ വെള്ളം പോലെ ഈ കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കെത്തു കെട്ടിനില്ക്കുന്ന നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ ബീടിച്ചെല്ലാം, സിലോൺ മുതലായവയിൽ മാത്രമല്ല, അമേരിക്കാ തുടങ്ങിയുള്ള അതിഭൂരദേശങ്ങളിലും യമാശക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു, സമുദായം ഒരു കൂളിക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്ക് ഈ പ്രധാനസ്ഥലത്തു ഒരു പെഹസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചതു, അതിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ഒരു ഷോട്ടി അനുവദിപ്പിച്ചു നടത്തിയതു, ഏറിയകാലമായി ജീർണ്ണിച്ചും പണിക്കുറവു തീരാതെയും കിടന്നിരുന്ന ഈ പുർവ്വിക വേദാഭ്യരംഗാലയും ഇതോടുചേർന്ന ദേവാലയവും ആശ്വര്യകരമായവിധ തിരിൽ കുറുത്തിരത്തു നന്നാക്കിയതു, കുന്നാകുളങ്ങര മുതലായി വടക്കും തെക്കുമുള്ള പല മുടബകപള്ളികളോടും ചേർന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കുടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതു, രാജ്യം ഒരുക്കു പ്രാമാഖ്യിക വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്കു അനേകം മലയാളം പള്ളിക്കുടങ്ങൾ നടത്തുന്നതു, രാജ

സ്ഥാനമായ തിരുവനന്തപുരത്തു പണ്ഡിതനായിരുന്ന ദേവാലയം നശിച്ചു പോയതു നനായി എന്നു തോന്തതകവർണ്ണം അവിടെ അതിമനോഹര മായ ഒരു പള്ളി ഇന്ത്യിൽ പണികൾപ്പിച്ചതു, വെട്ടിക്കൽ, പരുമല, കുന്നം കുളങ്ങര, കൊട്ടാരകൾ ഈ തിക്കുകളിൽ പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാകി ചുതു, കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളി, പുത്തൻകാവുപള്ളി, പഴനിപ്പള്ളി മുതലായ മറ്റു പള്ളികളും ഇതുപോലെ ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു, മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിന്റെ കൈവശം ഏറ്റവും കിട്ടാതെ കിടക്കുന്ന വട്ടിപ്പിം താമസിയാതെ കിട്ടത്തക്കനിലയിൽ വരുത്തിയതു, ഇടവകപ്പുത്രികയും പല പുതിയ പുസ്തകങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചു സുറിയാനി മതോപദേശങ്ങൾ കേവലം ത്യാജ്യങ്ങളും നിന്യങ്ങളുമെല്ലാം ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പൊതുവെ മനസ്സിലാക്കിയതു, കൈയെഴു തനിൽ മാത്രം ഇരുന്നിരുന്ന പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും അച്ചടിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചു ഈ വൈദികഭാഷയുടെ അഭ്യാസത്തിനും ആരാധനാദി കർക്കും ലാഘവം വരുത്തിയതു, ദീർഘകാലത്തെ വ്യവഹാരം കൊണ്ടും മറ്റും കടം കേരിപ്പോയ സമുദായത്തിനുപകരം അതിൽ അധികം വേരെ വിധത്തിൽ സന്ധാരിച്ചതു, അനേകകം ലക്ഷം ജനങ്ങളെ ഓന്നുപോലെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി ഭരിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യർക്കിടക്കു അപ്പു രമെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാസമാക്കി സാധിക്കുന്നതിനും തിരുമേനിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയവയും തിരുമേനിയിൽ ദൈവത്തമായി വിളങ്ങുന്നവയുമായ വിനയം, ദീനദയാലൂതം, ക്ഷമ, പരിപാകം, ആലോചനാശക്തി, സ്ഥിരതാസാഹം, ദൈവാശ്രയം, സേപചരാവർജനം ഇത്യാദി ഏറിയൊരു സർജ്ജിണങ്ങൾക്കു അനേകകം തിരുവൈദ്യത്തു വിളംബരങ്ങളെയും സർക്കുലറുത്തരവുകളെയും ജയിക്കാൻതക്കെ ശക്തിയുണ്ടെന്നു തന്നെ പരിപ്പിച്ചതു, സുറിയാനികാർ സഹവസിക്കുവാൻ സംഗതി വരുന്ന അന്യസമുദായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വത്ര ‘അ സുമുഖനും സുപരിചിതനും വശ്യവചസ്സുമായ വദ്യപുരുഷരെ ആജ്ഞയിൽ ഉൾക്കെപ്പെടുവരല്ലയോ’ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തോടു കൂടി ആദരിക്കപ്പെടുമാറായതു, ഇവ മുതലായി തിരുമേനിയുടെ അക്ഷിണി പരിശൃംകാണ്ടു സമുദായ തനിനു വരുത്തിയിട്ടുള്ളതു അക്ഷയങ്ങളായ യശസ്സുകളെ ഔരാനായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇതുകളെ ഏതുപ്രകാരമാണു യമായോഗ്യം വർണ്ണിക്കേണ്ടതെന്നും ഇതുകളാൽ തന്നെ തന്നെ തിരുമേനിയുടെമേൽ ഉള്ളതും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ പരമാർത്ഥ കൃതജ്ഞതയെ ഏതു പ്രകാരമാണു ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നും അറിയാണ്ടിട്ടു വാസ്തവ മായി തന്നെ കൂദാശയുടെ ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഏറിയൊരു നിന്ത്യ സ്ഥാരകങ്ങൾ തനിക്കായി താൻ തന്നെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു തിരുമേനിക്കു ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഓനിനെനക്കാർ ഉൽക്കുഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാരകം സ്ഥാപിക്കുവാൻ തന്നെ രൂവിയത്തിലും ശക്തരല്ല. ..... തിരുമനസ്സിലെ

ആത്മീയ പുത്രമാരായ മലകരയിടവക ജനങ്ങൾ' (ഇസ്യ. എം. പാ റോട്ട്, മലകര നിസ്വാസികൾ വാല്യം 3, 1967, പു. 363-366).

(ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപുള്ളി 1991-ൽ ചെറിയ മലകരസഭാപിതാ കമ്മാർ എന്ന ശ്രദ്ധത്തിൽ നിന്നും)